

वारदोषाः प्रभवन्ति रात्रौ सूर्यावनोस्तनुशमैश्चरणामिति” ।
गोडावदन्ति तन्मूलमपि मृग्यम्” । अथाभिजित्प्रमाणम् ।
वैश्वेति पी० धा० “अभिजिच्छब्दे २२७८० तद्विर्ततः ।

अथ पञ्चशलाकाचक्रे विज्ञनक्षत्राणि । “वेधोऽन्योन्यमसौ
विरिञ्चप्रभितोर्यास्यानुराधर्नयोर्विश्वेन्द्रोर्हरिपितृयो-
र्भृङ्कतोहस्तोत्तराभाद्रयोः । स्वातीवारुणयोर्भवेज्जि-
ह्वतिभाद्रियोस्तयोफान्तयोः खेते तत्र गते तुरीयचरणा-
द्योर्वा तृतीयद्वयोः” सु० चि० ।

“विरिञ्चः रोहिणी रोहिण्यभिजितोर्महैः क्रूराक्रूरैः
कृतोवेधोऽन्योन्यं परस्परं भवेत् । रोहिणीस्थे एहे
अभिजिद्विद्धः अभिजित्स्थे रोहिणी विद्धेत्यर्थः । एवं
सर्वत्र उपा उत्तरफाल्गुनी । तन्नाशप्रकारमाह नारदः ।
“तिर्यक् पञ्चोर्द्धगाः पञ्च रेखे द्वे द्वे च कोणयोः । शुभ-
कोणे द्वितीयेऽग्निधिष्ण्यं चक्रे च विन्यसेत् । भान्यतः सा-
भिजिन्येकरेखाकोणे च विद्धभर्माति” । चक्रे तस्मिन्नेकरे-
खास्थितेन तद्विद्धं खेचरेण प्रदिष्टम् । क्रूरैर्विद्धं सर्वधिष्ण्यं
विवर्ज्यं सौम्यैर्विद्धं नाखिलं पाद एवेति” । नन्वष्टाविंश-
तिनक्षत्राणि चक्रे तत्र द्वयोर्द्वयोः परस्परवेधे चतुर्दश
युग्मानि वक्तव्यानि स्युः कथमष्टावेवाभिहितानि उच्यते
विवाहे ह्येकादशनक्षत्राणामेव प्रागख्याभिधानात् तद्वेधो-
पयोगीन्येतावन्त्येव युग्मानि सम्भवन्तीति तावतामेवाभि-
धानम् । अतएव दैवज्ञम० “रोहिण्यभिजितोर्मूला-
दित्यशेषं गवैश्चयोः । रेवत्युत्तरफाल्गुन्योर्मवाश्रवणयोर्भ-
वेत् । हस्तोत्तराभाद्रपदोः स्वातीवारुणयोर्मयः । अतु-
राधामरग्योश्च वेधोऽयं पञ्चरेखजः” इति तथैवोक्तम् ।
वाराहविवाहपटले प्रत्येकवेधफलानि “रविवेधे वैधव्यं पुत्र-
माशं करोति कुजवेधे । बन्ध्या पण्डितवेधे दीक्षाकरणं
करोति शुरुवेधः । शृगुस्तवेधेऽपुत्रा दासी रविजात-
राहुसम्भूते” इति । पण्डितो बुधः दीक्षाकरणं प्रव्रज्याम्
चरणवेधमाह खेट इति । तत्र तस्मिन् नक्षत्रे
विद्यमाने एहे सति यदि चतुर्थपादेऽस्ति तदा विद्ध-
नक्षत्रस्य प्रथमपादे वेधः । यदि तृतीयपादे तदा द्वि-
तीयचरणस्य वेधः एवं यदि द्वितीयपादस्य तदा
तृतीयपादे वेधः यदि प्रथमपादे तदा चतुर्थपादस्य
वेध इत्यर्थः । यदाह वशिष्ठः “अतोऽन्यपादमा-
दिगोद्वितीयगस्तृतीयकम् । तृतीयगोद्वितीयकञ्चतुर्थ-
गस्तु चादिमम् । भिनन्ति वेधकङ्गज्ञानचान्यपादमादि-
शेत” । एतद्यद्यपि शुभाशुभग्रहसाधारणं प्रतीयते तथा

पि सौम्यग्रहपरन्द्रव्यम् । यतोवशिष्ठेनैव खार्जूरदोषाः
भिधानावसरे “विषप्रदिग्धेन हतस्य पत्रिणा मृगस्य सांशं
शुभदं क्षतादृते । तथैव पादो न शुभोऽवशिष्टपादाः शुभा-
श्चेति पितामहेन” इत्याशङ्क्य समाहितम् “पादएव न शु-
भः शुभग्रहैर्विद्ध इत्यखिलशास्त्रसंमतम् । क्रूरविद्ध
भयुतं न शोभनं शोभनेषु गदितं न पादतः इति ।
नारदः । “पादमेव शुभैर्विद्धमशुभैश्चैव कृत्स्नम्” इति ।
कश्यपोऽपि । “क्रूरविद्धं युतस्त्रिष्णं क्रूराक्रान्तञ्च कृत्-
स्नम् । सण्डिहममयं हस्यं भूताक्रान्तमिव त्यजेत्”
इति कृत्स्नं सकलनक्षत्रम् । तस्मात्क्रूरग्रहविद्धे
संपूर्णनक्षत्रत्यागः शुभविद्धे चरणत्याग इति सिद्धान्तः ।
तत्र विवाहे पञ्चशलाकावेध एव यदाह वशिष्ठः
“पञ्चशलाकाचक्रे पाणिग्रहणे भवेधविधिरुक्तः । यस्त-
शुभमितकृतः सप्तशलाकाजइतरत्वेति” । अपिपतिः “बधू-
प्रवेशने दाने वरणे पाणिपीडने । वेधः पञ्चशलाकाख्योऽ-
न्यत्र सप्तशलाकाक” इति पी० धा० । अत्र केचित् सप्त-
शलाकाचक्रवेधमाहुः । तत्र विज्ञनक्षत्राणि यथा “शाक्रे ज्ये-
शतभानिसे, जलशिवे, पौष्णाय मर्चे, वसुदीये, वैश्वसुधां-
शुभे, हयभगे, सार्पानुराधि, तथा । हस्तोपान्तिममे, विधा-
तविधिमे, मूलादिती त्वाष्ट्रभाऽजाह्वी, यास्यमघे, कशा-
तुहरिमे, विद्धे कुम्भद्वेयके” सु० चि० “कुम्भद्वेयके सप्तशलाके
चक्रे शाक्रे ज्येज्येष्ठापुष्यनक्षत्रे मिथः क्रूराधिकित्वेन
विद्धे ज्ये । एवं जलशिवे पूर्वपादाद्रे विद्धे ज्ये एवं
सर्वत्र । वैश्वसुधांशुभे उत्तरपादामृगशिरसी, हयभगे
आश्विनीपूर्वफाल्गुन्यौ, उपान्तिममं उत्तराभाद्रपदा,
अत्र मूलवाक्यं खरोदयस्यं यज्ञोपवीतप्रकरणे भिहि-
तम् । चक्रोद्धारो व्यवहारसमुच्चये “सप्त सप्त विनि-
पात्र रेखिकास्तिर्यग्ध्वं मय कृत्तिकादिकम् । लेखये-
दभिजिता समन्वितश्चैकरेखखगमेन विध्यते” दीपि-
का । “यस्याः शशी सप्तशलाकाभिन्नः पापैरपापैरथवा
विवाहे । उदाहवस्तेषु त्रु संघताङ्गी श्रमशानभूमिं
रुदती प्रयाति” । तथा च भोजः । “विद्धे सप्तशला-
काख्ये विधवा लग्नवाससा । पुनर्यात्यचिराद्दारी सुखाग्नौ
सुखचन्द्रिकाम्” । वैधव्यञ्च नक्षत्रसंख्यातल्याद्धैर्वति
तदुक्तं वराहेण “नक्षत्रजसुद्धाहे फलमद्वैस्तारकाभिर्तैः
सदसदिति” । अत्रापि त्वन्यायत्वात् क्रूरवेधे पूर्णं नक्ष-
त्रन्याज्यम्, शुभग्रहवेधे पादस्याज्यः इति ध्येयम् ।
पी० धा० । “सप्तशलाकाजइतरत्वेति” प्रागुक्तवचनात्